

[Westermann.]

havde det bestemte Indtryk, at Regeringspartierne Medlemmer mødte med bundne Hænder og i øvrigt overhovedet ikke ønskede at diskutere de Anker, der baade fra Sagkundskabens og Oppositionspartiernes Side blev rettet imod den da foreslaaede Ordning. Og jeg kan vist med Rette stille det Spørgsmaal til Regeringspartierne, til den højtærede Forsvarsminister: Paa hvilket Punkt blev der overhovedet taget Hensyn til Sagkundskabens Anker og Anklager imod den foreslaaede Ordning eller til de Anker, der blev rejst fra Oppositionspartiernes Side?

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde før, at vi havde faaet Oplysninger nok i det Udvalg; vi havde faaet saa mange Papirer, at vi kunde svømme i dem. Men jeg tror ikke, det vil være helt forkert, hvis man i det Udvalg, som er blevet foreslaaet fra konservativ Side, tog alle de Papirer frem igen og begyndte virkelig at læse dem igennem, for der findes mange kloge og rigtige Ord deri, som muligvis kunde klare Forstaaelsen af, hvorledes Forsvarsordningen i Øjeblikket virker. Og skal man virkelig skabe en Vilje inden for Regeringspartierne til at skabe noget bedre end det, der er for Øjeblikket, er den første Betingelse at skabe bedre Forstaaelse end den, de Herrer mødte med sidste Gang.

Forsvarsministeren hævdede, at Ordføreren for Forslagsstillerne ikke var mødt med nogen udstrakt Haand eller Forhandlingsvilje. Jeg har i hvert Fald, lyttende til den Tale, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft holdt her, absolut faaet Opfattelsen af en udstrakt Haand, et Løfte om et loyalt Samarbejde for at kunne skabe det bedst mulige ud af den bestaaende Ordning, at skabe en Ordning, hvorved man saa vidt muligt tog Hensyn til de Konservatives Ønsker, at skabe den mest effektive Forsvarsordning, idet dog de Konservative vilde strække sig saa vidt, at man kunde skabe det bedst mulige ud af det, Regeringen maatte ønske. Det kan ikke være nogen Hemmelighed, og skal heller ikke være nogen Hemmelighed, at selve Opgaveformuleringen er vidt forskellig efter Regeringens og efter konservativ Opfattelse. Vi har faaet Regeringens Opgaveformulering gennem den Tale, Forsvarsministeren holdt her, da han fremsatte Loven af 1937, og der er ikke paa nogen Maade fra konservativ Side stillet Krav. Vi erklærer os ogsaa villige til at forhandle paa det Opgavegrundlag, som Forsvarsministeren dengang angav, og se, om der ikke ogsaa inden for

den bestaaende Ordning findes saadanne Fejl, at man inden for den økonomiske Ramme, som dengang blev fastlagt, kunde faa noget mere ud af denne Ordning. Og jeg kan ikke se, at der for Regeringspartierne kan være nogen Risiko ved at nedsætte et saadant Udvalg og søge at skabe en Forbedring af den Ordning, vi har. Regeringspartierne har Flertallet i begge Ting, de kan modsætte sig enhver Ændring, ogsaa fuldkommen nægte enhver Ekstrabevilling, som de ikke maatte ønske at gaa med til. Men Spørgsmaalet er, om man ikke har givet de Værn, saaledes som de ved Sagkundskabens Assistance blev foreslaaet sammensat i 1937, opstillet paa et Tidspunkt, da Forsvarsministeren endnu ikke havde givet sin Opgaveformulering, en irrational Sammen sætning, en irrational Opstilling og en irrational Fordeling i Forhold til de Opgaver, som Forsvarsministeren formulerede. Jeg personlig har det Indtryk, at der i de Ordninger for Hær og Flaade, som gennemførtes i 1937, er en ikke saa ringe Reminiscens af de Storhedsdrømme, som Ministeren talte om i sin Fremsættelsestale, og som Ministeren dengang sagde havde været alle tidligere Ordningers væsentligste Fejl.

Den Opgave, som Forsvarsministeren formulerede, gik i Korthed ud paa, at man skulde afvise, saa vidt det kan forstaaes, alle tilfældige Neutralitetskrænkelser, og det kan man med stor Sikkerhed fra Sagkundskabens Side sige kan ikke gøres, fordi det Antal Enheder, som blev stillet til Flaadens Disposition, ikke har nogen Mulighed, i hvert Fald paa Søterritoriet, hverken for at observere eller for at afvise tilfældige Neutralitetskrænkelser. Men den højtærede Forsvarsminister udtalte endvidere, at disse Værn ogsaa skulde yde en vis Beskyttelse mod andre Neutralitetskrænkelser, naar disse var af en saadan Karakter, at der forelaa rimelig Mulighed for deres Afvisning. Men det vil enhver kunne se — det blev ogsaa paapeget dengang —, at der er overhovedet ingen Magtmidler i det Søværn, som skabtes gennem 1937-Ordningen. Der blev med saa stor Kraft, som gøres kunde, fra den ansvarlige Sagkundskab stillet Krav om, at der ogsaa blev skaffet Artilleri til det Søværn, der blev opstillet, at der blev samme Ret for det, som enhver Hær Verden over har, til et Artilleri til Støtte for sit Fodfolk, at der ogsaa for Flaadens lette Afdelinger blev givet artilleristisk Rygstød, som kunde give Kravet om Respektering af Territoriet den fornødne Baggrund. I den Opgaveformulering, som Ministeren gav, var